

Spejdernes Magasin

Oktober 1943

Nr. 8

27. Aargang

VEJLEDNING
 TIL
BRANDVÆRNS
MÆRKET

DET DANSKE SPEJDERKORPS
1941

DET DANSKE SPEJDERKORPS
 1941

Faas paa Depotet

Pris Kr. 0.40

BREDGADE 25 E
 KØBENHAVN K

Brevpapir
 Mønedblade
 Brochurer
 Programmer
 o. s. v.

Fr. Palm Greisen
 Møntergade 2 Telefon *Central 10493

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

DET DANSKE SPEJDERKORPS

KORPSKONTOR:
 Kontor:
 Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PALÆ 4526.
 Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.
 Sekretær: Ellen Hvidso.

OFFICIELT DEPOT:
 Det Danske Spejderkorps' Depot,
 Skindergade 27, København K.
 Tlf. C. 10 809 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:
SPEJDERNES MAGASIN
 for Ulve og Spejdere.
SPEJDESPORT
 for Førere og Rovere.
BEGGE BLADES EKSPEDITION:
 Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:
 Fru M. Helmarth,
 Kalvebod Brygge 2, København K.
 Telf. BYEN 8630.

TRYKKERI:
 Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
 Møntergade 2, Kbh. K. Tlf. *C. 10 493.

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
 1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE **TLF. 31**

Den lille
Spejderbog

med
Søspejder-Tillæg
 faas paa Depotet

PRIS KR. 2.00

Brev fra en finsk Dreng

*til 1. Charl. Trop, som har tegnet et »Fadderskab«
for ham. De sender 420 Kr. hvert Aar til ham.*

Kære Spejderkammerater.

Mine venligste Hilsner her fra Finland og hjertelig Tak for jeres for-
nøjelige Brev, som glædede mig mere, end Ord kan beskrive. Jeg vil nu
give jer et Billede af mine beskudne Familieforhold.

Jeg har en Søster og en Bror og er selv den yngste. Min Søster har
ogsaa danske Krigsfaddere, mens min Bror endnu ikke har saadanne Vel-
gørere. Mit Hjem er meget lille og enkelt, og min Mor maa gaa ud at
arbejde for at tjene til Huslejen. Min Bror og jeg har flittigt samlet Kvas
til Brændsel inden den lange, kolde Vinter. Før, da min Far levede, sam-
lede han altid Brænde, og nu forsøger vi, min Bror og jeg, at gøre vort
Bedste for at erstatte ham, som vi aldrig vil glemme. Min Far faldt ved
Syvari-Fronten.

Jeg har aflagt det Løfte, at jeg vil gavne mit Fædreland, og jeg vil
gerne være Spejder. Det har min Mor ogsaa talt om og foreslaaet mig.
Jeg glæder mig over, at jeg har faaet saa kvikke Dreng fra Det Dan-
ske Spejderkorps til Krigsfaddere. Jeg er endnu saa lille, kun 11 Aar,
at jeg endnu ikke kan være nogen Støtte for min Mor. Min Mor er 42,
min Bror 14 og min Søster 12 Aar gammel. Jeg har 2 Kaniner, som jeg
passer godt paa og mader med Hø, som jeg samler.

Vil I hilse alle mine gode, danske Kammerater og sige dem, at jeg er
meget glad og stolt over, at I husker mig, venneløse Dreng.

Jeg ønsker jer alle en rigtig god Sommer og et godt Helbred. Gud vel-
signe og belønne jer jeres Godhed. Mor sender sine venligste Hilsner.

Jeres taknemmelige

Arvo Antero Helminca.

VED LEIR- RAALET

DET ER VANSKELIGE TIDER

ogsaa for os Spejdere i disse Dage. Vor Ret til at bære Uniform er der ikke ændret ved, men da vi jo ikke kan tage paa Ture af nogen Art, naar vi ikke maa være mere end fem sammen, er der ingen Anledning til at bære den. Og da der muligvis kan opstaa Misforstaaelser, som kan bringe jer i Vanskeligheder, har Korpset selv udstedt et Forbud mod at bære Uniform, og dette Forbud gælder, til I hører nærmere fra Korpset.

Enkelte Steder er det dog tilladt Medlemmerne af »Spejdernes Hjelpekorps« at bære Spejderuniform under Tjeneste, men de paagældende har faaet særlig Meddelelse derom fra Lederen af Hjelpekorpsset i Byen.

Patulje- og Tropsmøder er nu, da jeg skriver dette, den 10. September, ikke tilladt, saa ogsaa det maa vi undvære. Men intet hindrer jer i at træne til Duelighedstegn og Mærker; saa benyt disse Dage der- til og aflæg Proven enkeltvis for jeres Fører. Samariterkursus kan I ogsaa deltage i, saa meld jer til »Røde Kors« Ungdomskursus.

Vi haaber paa, at der indtræder visse Lempelser, saa at vi kan komme i Gang igen med vort Spejderarbejde, og indtil videre maa vi nøjes med at være Spejdere af Sind og Tanke. Bær jeres Civilembel, Spejderliljen, nu hvor I ikke kan bære Uniform. Og husk, at vi som Spejdere stadig har Pligt til at lyde vor Konges Bud om rolig og besindig Optræden; uoverlagte Handlinger er til Skade for Land og Folk.

Men selv om der skulde gaa nogen Tid, staar vi fast sammen om vort Spejderløfte og vor Spejderlov og følger dem i vort daglige Liv. Kan vi ikke mødes og være sammen, kan vi dog leve vort daglige Liv som Spejdere. Og vi vil se frem til den Dag, hvor vi igen samles i Flokken og Troppen, og det vil blive en Festdag, naar vi at-

ter staar i vor Uniform for med friske Kræfter at tage fat og leve vort glade og frie Spejderliv.

JØRGEN WERNER

er Flokfører i »Frie Fugle«. Han har faaet til- delt Korpsets »Broncekorps for Livreddning« for sin resolute Optræden for et Aar siden. Først nu har Korpset faaet at vide derom gen- nem den Dreng, han reddede, der ikke tidligere kendte Nav- net paa sin Redningsmand.

Jørgen Werner

I August i Fjor var Jørgen paa Møens Klint, da han en Dag saa et Opløb et Sted paa Klinten. Han løb derhen og saa, at en Dreng var i Fare, men ingen af de mange Til- skuere foretog sig noget. Ved Hjælp af et Tov reddede han den nødstedte. Brevet, Korpset har modtaget fra Drengen, ly- der saaledes:

»Jeg var kommet op paa Klinten et Sted, hvor jeg hver- ken kunde op eller ned. Paa det Tidspunkt, Jørgen kom til med et Tov, var jeg ved at op-

give. Jeg havde nemlig klatret i en 5-6 Timer og hængt i Armene alene i over en halv Time«.

Den, der selv har set Møens Klint, véd, hvil- ken Fare Drengen har svævet i, og han skylder sit Liv Jørgens beslutomme Handling.

Endnu et Navn er føjet ind i »Korpsets Æres- rulle«, som tæller Navnene paa mange Spejdere, hvis raske Handlen har reddet Menneskeliv.

1. KLASSES TUREN

skulde I se at tage i disse Dage. Nu har I jo Lørdag-Søndag til Raadighed til denne 30-km Tur, som jeres Fører med Glæde vil tilrettelæg- ge for jer. Tal med ham om det, saa ogsaa jeres Navn kan findes paa Bladets Æresside.

over Hølling

Spejderhatten

Før jeg kommer frem med, hvad jeg egentlig har paa Hjerte, vil jeg takke Korpset for de herlige Dage paa »Skjoldnæsholm«. Det var en Fornøjelse at overvære en saa velordnet Turnering. Men eet var jeg ked af at lægge Mærke til — de forfærdelige »Bondehatter«, som næsten alle Deltagere, saavel Drengene som Førere, gik med. Og det, skønt der eksisterer en billig og effektiv Metode til at gøre Hattene som ny.

Metoden er vist ret ukendt, hvorfor jeg her vil give Opskriften. Man blander ca. 25 g Celluloselak (alm. Strygecellulose, ikke Gulvcellulose) med ca. 75 g Fortynder. Saa lægges »Børen« paa en plan Flade, f. Eks. Cementgulvet i Kælderen. Endelig ikke paa noget, som er poleret eller malet, da Cellulosen opløser Politur og Maling. Saa pensles Vædsken paa Skyggen med en blød Pensel — indtil hele Skyggen er gennemtrukket. Hatten skal saa bare ligge til næste Dag uden nogen Form for Pres, da Lakken ellers trænger op og gør Filtets Overflade blank og haard.

Efter denne Behandling er Skyggen haard og elastisk og kan baaede taale Regn og den ublide Behandling, som en Spejderhat nu engang kommer ud for, og det er vel nok den Smule Ulejlighed (og de ca. 50 Øre, Materialerne koster) værd.

Borge Skindhøj-Pedersen.

Tropsredaktører

Læs dette
nøje...

I Rubrikken »Korpset rundt« vil vi gerne bringe Meddelelser fra Troppene og Billeder fra jeres Lejre og Ture. Der er enkelte Troppe, som tit sender os smaa Artikler, men mange flere Troppe burde gøre det.

Men det skal være ret korte Artikler, højst paa ¼ Spaltes Længde. Det kan ikke nytte at sende en lang »Aarsrapport«, det fylder for meget. Nej, send os nogle Linier, naar I har haft en særlig god Tur eller Øvelse, eller naar der er sket noget særligt interessant i Troppens

Liv, som andre kunde glæde sig over at høre lidt om.

I skal ogsaa sende Fotografier; hvis de er gode, bliver de optaget, og i alle Tilfælde bliver de sendt jer tilbage igen, saa I skal ikke være bange for at sende Billederne, selv om I kun har et enkelt Eksemplar af dem.

Lad os høre lidt nyt fra jer. Noget sker der da ogsaa hos jer.

Og i hvert Fald har I sikkert Billeder fra jeres Sommerlejr i Aar. — Vel mødt som Journalister ved »Spejdernes Magasin«.

MOHIKANPATRULJEN

GAAR

STRANDVAGT

Af Sorte Ørn

Bjørn havde det første Aar, han var paa Kostskolen, taget Initiativet til og stiftet den berømte Mohikanerpatrulje, — og der gik mange dunkle og mystiske Sagn om dens Oplevelser i Løbet af Sommerferien.

Da Drengene igen mødtes paa Skolen efter en desværre alt for kort Sommerferie, mødtes de alsejlsomt af den Nyhed, at der var kommet en ny Lærer, som hed Hansen og underviste i det dødkedelige Fag: Historie. Men se: Hansen var gammel Spejder, — og hen paa Eftersommeren dannede han paa Bjørns indtrængende Opfordring en Spejdertrop, som foruden Mohikanerpatruljen kom til at bestaa af baade Delaware- og Huronpatruljen. Paa den Maade blev der tre Patruljer paa Kostskolen.

Det hændte engang ud paa Efteraaret, at Lærer Hansen paa Kostskolen blev ringet op af en Mand, som han aldrig før hverken havde set eller talt med.

Han blev ringet op af Havnefogeden i den lille Havneby; og denne, som samtidig var Toldembedsmand paa Stedet, fortalte ham, hvad Hansen nok havde hørt om før, nemlig at der smugledes en Del herude ved Kysten, hvor de store Skibe kunde gaa næsten helt ind til Kysten.

Hansen syntes selvfølgelig, at det var underligt, at Havnefogeden ringede netop ham op for at berette et Faktum, som enhver kunde læse i de daglige Aviser, men han blev meget stolt, da Havnefogeden fortsatte: — Ja, det er ikke egentlig i Deres Egenskab af Lærer, at jeg ringer til Dem i Aften, men De er jo ogsaa Fører for disse hersens Spejdere. — De skal jo være tjenstvillige og gøre gode Gerninger og hjælpe Folk og saadan noget — ikke sandt?

— Jo, det var da Meningen, svarede Tropsførereren forbavset.

— Jo, saa var det, jeg vilde spørge, om vi kun-

de faa Dem til at hjælpe os med at gaa Strandvagt sammen med nogle af Drengene, — og afpatruljere Stranden fra Rødaa til Tolstrup Vænge? — Kun en Uge, til vi faar flere Folk ud?

— Jo, det kunde de jo . . . ja, det vilde selvfølgelig være en stor Fornøjelse for dem. Nu skulde han, Hansen, tale med Rektor om Sagen og siden berette den for Drengene, om Rektor gik med paa den.

Man sagde Farvel og Tak paa begge Sider — og ringede af.

Næste Dag talte Lærer Hansen med Rektor, som efter nogen Betænkningstid sagde ja. Det var ganske sent paa Efteraaret nu, og Drengene kunde blive forkølede, hvis de gik ude om Natten. Rektor havde jo Ansvar for Forældrene.

Men da Hansen lovede, at han skulde se efter, at Drengene blev ordentlig pakket ind, blev Tilslutningen givet.

Næste Dag ved Tropsmodet berettede Hansen, hvad Havnefogeden havde sagt, og hvorledes Rektor havde stillet sig til Sagen.

Der var Jubel over hele Linien. Tænk, at de skulde ud og være med at fange rigtige Smuglere; — det var noget andet end en almindelig Terrænleg.

Mohikanpatruljen blev udtaget til at gaa Vagt den første Nat sammen med Hansen, Delawarepatruljen den følgende Nat osv.

Og Spejderne gik Strandvagt, den første Nat i sikker Forsvisning om, at de nok skulde faa fanget mindst fem Smuglere, inden de var færdige med deres første Vagt, den næste Nat knap saa sikre, — til sidst fandt de det kedeligt; thi der viste sig aldrig saa meget som en Kat; men til det sidste vilde de dog holde ud, selv om det var en haard Tørn.

Men saa skete der noget en Nat, den sidste Nat.

Det var sludfuldt, taaget Vejr, da Mohikanpatruljen drog ud til Stranden, men Vejret forandrede sig hurtigt; det begyndte at blæse op, koldt, men forfriskende; det regnede noget, i spredte Stænk, eller maaske var det Skum fra Havet, der gik haardt og tungt og slog op paa Land med store Skvæt . . . Bjørn og Ivar gik frem og tilbage langs den øde Strand med Frakken op om Ørerne og sammenbidte Læber, der smagte af Salt, — mørkt var det; thi Lygte turde de ikke tænde, Havet buldrede, Træerne i Skoven bøjede sig sukken-de og gav Slip paa de sidste, forkroblede Blade, der i hvirvlende Tagfat fløj ind over Land.

Ingen af dem sagde noget, travede kun og bankede Arme nu og da . . .

Længere henne langs Stranden gik andre Spejdere, to og to, idet hvert Par havde sin Strækning.

Da skete der noget.

Bjørn standsede med eet og stirrede ud over Havet, ud i Mørket; Ivar standsede og saa samme Vej, men fik ikke Øje paa andet end Mørke.

— Der var et Lys, raabte Bjørn gennem Stormen.

De stirrede atter en Stund, men saa intet mere.

— Der var bestemt en Lanterne, sagde Bjørn atter og atter; — men nu blev den væk for mig!

Ivar trak paa Skulderen, mumlede noget om Syner, og de gik videre.

Da de havde gaaet et Par Minutter, standsede de igen, — men denne Gang var det Ivar, der standsede først.

— Dér!

Nu saa begge ganske tydeligt en Skibslanterne, der bevægede sig langs med Stranden, nær Kysten.

Smuglere! sang det inden i dem, endelig skulde de maaske have Held med sig, fange Bandit-

— En Hare for forskrækket over Vejen

ter, komme i Avisen, faa Dusør — mægtige Luftkasteller blev bygget.

Lærer Hansen kom løbende langs Stranden, saa dem først, da han næsten var forbi dem, saa standsede han forpustet:

— Naa, her er I! I har vel set Lyset, det er sikkert Smuglere derude, — men Søen er sikkert for voldsom til, at de vil forsøge Landgang i Aften, — vi andre bliver her ved Stranden for alle Tilfældes Skyld, men I to løber, alt hvad I kan spæne, op til Skovriderboligen, banker dem op, hvis de er gaaet i Seng, beder om at laane Telefonen, og saa ringer I til Toldvæsenet om hurtigst muligt at sende Kontrollfartøjet herud, da vi har set en fordægtig Skude herude . . . Har I forstaaet?

— Ja . . . og væk var Drengene som en Stormvind, — efterhaanden sagtnede de Farten, da de blev forpustede . . . men løb stadigvæk . . . op mod Skovridergaarden . . . Det var dog underligt, som alt var uhyggeligt i Skoven i Nat; det bragde saa sært til venstre og knirkede til højre . . . noget hvidt saas forude, Skovridergaarden.

Alt var mørkt, og Dørene var laasede, — Lænehunden vaagnede op og gav sig til at gå, — kun et Par korte Bjæf, saa gad den ikke mere, da det var saa koldt og blæsende Vej, og krøb ind i sit lune Hus igen.

Drengene løb rundt omkring Huset, bankede paa Ruden . . . Langt om længe blev et Lys tændt, og Skovrideren aabnede halvt paaklædt Døren . . . saa forundret paa Drengene; hvad de ønskede?

I faa Ord forklarede de sig, og bad om at laane Telefonen.

— Ja, det er jo det værste, sagde Skovrideren, — Telefonen er desværre i Uorden; men ved I hvad . . . jeg kan køre jer i Bil op til Landsbykømanden, han har kan Telefon, ved jeg; kom ind et Øjeblik . . . De traadte ind i Entreen.

Lidt efter kom Skovrideren ud, iførst stor Kavaj. — Saa af Sted! sagde han.

Lidt efter sad de i hans Bil og suste op gennem Skoven; det gyngede nu og da, naar Vejen var særlig slem . . . det skarpe, hvide Lys kastede underlige Farver paa de store Bøgetræer, Skyggerne forandrede sig uafbrudt og tabte sig ind i Skovdybet.

Købmanden var heldigvis oppe.

Om det var tilladt at laane Telefonen . . .

Jo, det var det da, hvis det blot ikke havde været saa uheldigt, at Landsbycentralen lige havde lukket for et Kvarters Tid siden . . .

Drengene blegnede, — Skovrideren saa paa dem; han var nu ogsaa selv blevet grebet af Spændingen.

— Ligemeget . . . jeg kører jer til Byen, sagde han.

Drengene saa taknemmelige paa ham.

Ind i Bilen — og saa af Sted!

Vejtræerne for forbi.

— De saa grangivelig ud som et Plankeværk, paastod Ivar senere overfor sine Patruljekammerater.

Av! Skovrideren bremsede, saa det hvinede, — en Hare for forskrækket over Vejen.

Saa Farten op igen.

Speedometret steg langsomt, men sikker: 50 — 60 — 70 — 80 — 85 . . .

Endelig naaede de Byen; det raslede henover de toppede Brosten — ned til Havnen.

Drengene sprang ud af Bilen, løb alt hvad de kunde, hen til Havnefogedens Ejendom.

Naa, her var det!

Op ad Trappen i et Sæt, fat i den gammeldags Klokkesor, Kimen, som skulde Huset falde sammen . . .

Havnefogedens Kone lukkede op.

Var Havnefogeden hjemme?

Nej, men var det ikke noget, hun kunde sige til sin Mand, naar han kom hjem . . .

Ikke saa godt, — hvor var Havnefogeden?

— Ja, svarede Konen, — min Mand er med Kontrolfartøjet ude i Nat for at aspatruljere Stranden fra Rødaa til Tolstrup Vænge! Hun tav forundret . . . hvad gik der af de to Dreng; de fik et endeligt forvirret Udtryk i Ansigtet.

Endelig tog de sig sammen, sagde Tak for Oplysningen og Farvel; Konen sagde ogsaa Farvel og lukkede Døren.

Spejderne satte sig ned paa Trappestenen.

— Naa, sagde Bjørn trist . . .

— Det var en Afbrænder, svarede Ivar og ry-stede opgivende paa Hovedet.

Siden den Aften gik Spejderne ikke mere Strandvagt.

SPEJDERJUL 1943

Indhold

Et tiltrængt Budskab. Julestykke af Sognepræst Vilhelm Kolthoff Nielsen.

De hellige tre Kongers Nattevagt. Julespil opført af danske Spejdere i Paris 1938. Illustreret af V. Blomstedt og Gotfred Mortensen.

Kirkeklokken i Hedeby og Gøldsbeviserne. Historiske Skildringer af K. Magleby Sørensen. Illustreret af Aage Botved samt Maleri af W. Marstrand.

Dansk Virke i Aandens Verden. Skildring af dansk Verdensvirke i Videnskab, Kunst og Mission.

Med fotografiske Illustrationer og Tegninger. *Bjørnepatruljen vandt — ikke!* Spejderfortælling

af tidligere finsk Spejderchef Ukko Kivistö. Tegninger af Aage Gotved.

Sprojterne kommer! En Udrykning i Københavns Brandvæsen. Med Fotografi.

En lille Riddersmand. Fortælling af L. Ludvigsen. Illustreret af Aage Gotved.

En uforglemmelig Jul paa Søen. Oplevelse fortalt af Jens Grane.

Ill. af Oscar Jørgensen.

Fem smaa Mænd gaar i Skoven. Særlig for Ulveunger, af Annesofie Hermann.

Illustreret af Thora Lund.

Tinke og Mads. Billedserie af Thora Lund. Præmieopgave.

Omslaget i Trefarve-Dybtryk:

Forsidetegning af Axel Mathiesen: *Spejdere paa Sporet af en Ræv.* 3. Omslagsside: *I Indianerlejr,* Farvefoto af Gotfred Mortensen. Bagsidetegning af Aage Gortved: *Mowgli og Bagheera.*

Lyt her, oh Ulve, det er den gamle Baloo, der taler

I Sommerferien oplever man meget, som er glædeligt, men det hænder ogsaa, man har sørgelige Oplevelser. En saadan har jeg haft og hør:

Paa en Cykletur kom jeg til en By, hvor jeg besøgte nogle af mine Venner. De havde en lille Pige, og hun havde en Legekammerat, en Dreng i Ulvealderen.

Jeg spurgte ham, om han var Ulveunge, hvortil han svarede »Nej«. »Vil du da ikke gerne være Ulv?« spurgte jeg. »Jo«. Men hvorfor er du det da ikke?« »Nej, for Ulvene her i Byen bruger saadanne nogle grimme Ord, og saa siger min Fader, at jeg ikke maa være Ulv«.

Jeg spurgte senere de Mennesker, jeg besøgte, om det var rigtigt, og de sagde, at det var det. Ulvene der i Byen var kendt, fordi de altid slog om sig med alle de uartigste Ord, de kunde finde, og bl. a. bande

de mange af dem slemt.

Det syntes jeg var trist at høre. Naar I engang bliver Spejdere, vil I lære Spejderloven. I den staar der bl. a.: »En Spejder er ren i Tanke, Ord og Handling«. Det betyder, at man

taler ordentligt, og at det er en Selvfølge, at man ikke bander.

Skulde vi saa ikke vænne os af med det med det samme. Det synes jeg, der er Grund til, saa meget mere som vi nu hører, at man ved den grimme Tale kan blive Aarsag til,

at andre Drenge ikke kan faa Lov at faa Del i alle de Glæder, I har som Ulve. Og saa er der jo endelig ogsaa det, at man kan sige akkurat det samme og lige saa kraftigt ved at bruge pæne Talemaader.

God Jagt

Baloo.

Mowgli

Kan Du ride paa Bicykle?

At køre paa Cykle anses ikke længere for at være et særligt stort Kunststykke — det kan vi jo næsten fra Fødslen! Men for blot 50 Aar siden var Sagen en ganske anden. Hør blot hvilke gode Raad man i en

Ildrætsbog fra den Tid gav de vordende Cyklettere:

Efter at Forfatteren har gjort opmærksom paa, at man lettere holder Balancen paa høje Maskiner end paa lave, siger han om det første Forsøg:

»Til det første Forsøg ifører man sig helst nogle gamle Klæder og faar en eller anden Kammerat til Hjælp. Om muligt vælger man et svagt skraanende Terræn, da det er lettere at køre ned ad.«

Om det skønhedsmæssige skrives der:

»Vi skulle her tillige nævne en Fjæl, som mange Bicyklettere gjøre sig skyldige i, og som derfor Begyndere maa passe at undgaa, nemlig at ride med Albuerne ud fra Kroppen, hvilket ikke alene tager sig overordentlig stygt ud, men ogsaa forger Vingefanget og altsaa hemmer Farten, naar man rider mod Vinden!«

Saa ved vi det!

Efter at have beskrevet, hvorledes man bestiger Bicyklen ved at kravle op ad Trinene paa »Maskinens Ryg«, giver Forfatteren Anvisning paa en anden Metode, som ser bedre ud:

»En anden Opstigningsmaade, der ser ganske rask og flot ud, bestaar i, at man løber et kort Stykke ved Siden af Maskinen og derefter, naar denne har tilstrækkelig Fart, sætter den ene Fod paa Pedalen, samtidig med at man sætter af paa Jorden med den anden, saaledes at man halvt springer op i Sæden, halvt løftes op af Pedalen, idet den ene ved Farten gaar til Vejrs.«

Naar man efter endt Ridt atter skal ned paa Jorden, foregaar det saaledes:

»Man slipper Styret med højre Haand, griber med denne Haand sikkert om Maskinens Hals, hvorefter man ved Hjælp af Armkræfter løfter sig ud af Sæden, gjør et Sæt bagud, og bliver staaende bagved Maskinen med et Ben paa hver Side af dennes Ryg.«

Færdselsreglerne for 50 Aar siden var lette at huske! Her er de fleste af dem:

»Bicykler bør være forsynede med Klokker. Kjørsel med Velocipeder og lignende Befordringsmidler er kun tilladt paa Kjørebane og Ridesti.

Man maa ikke køre imod eller ind i Troppeafdelinger, Ligtoget eller andre Processioner.

Man bør ikke med overdreven Fart køre forbi en Hest. Viser denne Tegn til at blive sky, bør man helst i Tide staa af Maskinen.

Efter Mørkets Frembrud bør man altid have Lygten tændt.«

Ogsaa længere Udflugter kunde man dengang foretage pr. Bicykle. Bagagebæreren var endnu ikke opfundet, og derfor faar Rytterne følgende gode Raad angaaende Bagagen:

»Med Hensyn til Bagagen bør man indskrænke denne til det mindst mulige. Til et Par Dages Udflugt kan man (for-

uden Værktøjet, hvoriblandt et Nøgle stærkt Selvgarn kan være til stor Nytte) vel nøjes med en Kam, en Tandbørste og en let Uldtrøje.«

Skulde der undervejs indtræffe Uheld, gøres Rytterne opmærksom paa følgende:

... vi skulle nævne, at der i London findes et Forsikringsselskab kaldet »The Cyclists Accident Insurance Company« med det Formaal at forsikre saavel Cyklistere som Maskiner mod Skade ved Uheld og Ulykkestilfælde.«

Intet Under, at Forfatteren anbefaler dette Forsikringsselskab! Hør blot, hvorledes man skal forholde sig ved Ridning ned ad en Bakke:

»Vil man give Maskinen frit Løb, saa bør man i det Mindste holde Fødderne ovenpaa og ikke under Styret, thi i Tilfælde af en Kolbøtte kommer man da til at staa paa Benene.« (?)

Endelig skal I lige have at vide, hvorledes man bør forholde sig, hvis Hjulet ekser:

»Ved et stærkt Stød mod en haard Genstand paa Vælgen kan det hælde, at Hjuleringen bjes saadan, at den danner ligesom et Ottetal. Hænder dette for en Begynder, tror han strax, at Maskinen er ubrugelig, men dette er langt fra Tilfældet. Det er bedst at faa en Person til Hjælp, som da skal trykke den ene Halvdel af Hjulet paa den paa Siden lagte Maskine ned mod Jorden, mens Rytteren selv søger at presse den anden opadstødt. Det ned. Fjndes der imidlertid ingen Hjælper, kan man i Stedet anvende en stor Sten, en Pæl, en Træstamme eller lignende.«

Man maa endelig give Forfatteren Ret, naar han siger, at med Øvelse og Taalmodighed vil man snart naa Maalet — at blive en god Bicykletterer — idet man dog stadig maa have for Øje, at »Øvelse gjør Mester«.

En sjælden Mønt...

En Arkæolog fandt under en Udgravning i Italien en lille Guldmonet. Da han fik Mønten rensat, viste det sig, at den var ret gammel, idet den paa den ene Side bar et Billede af Kejser Herodes den Store og paa den anden Side bl. a. Aarstallet 10 f. Kr. F. Glædestraalende henvendte Arkæologen sig til en Mønthandler for at faa sit Fund vurderet, men Mønthandleren maatte bedrove ham med, at Mønten var falsk.

Hvordan kunde Mønthandleren afgøre det saa bestemt?

Ja, nu kan du jo spekulere paa det. Men din Far kan sikkert give dig Løsningen.

Nalles Hændelser

af Peter Tini Tegn. Aage Gotved

8. Nalle som Reklameuddeler.

Nalle var begyndt at spare sammen til en ny Cykle, men det gik meget langsomt, og han kunde indse, at ved Hjælp af Karakterpenge og Ugepenge blev det aldrig til noget. I al Stilhed havde han derfor skaffet sig et Job, som han udførte paa Vejen hjem fra Skole, saaledes at hans Far ikke fik noget at vide om det. Arbejdet bestod i at dele Reklamekort ud for »Verdens bedste Tøjrenseri«, en helt ny Forretning, der skulde slaa sit Navn fast. Kortene skulde fordeles til samtlige Hjem i Brygge kvarteret, og han havde allerede i Ugens Løb faaet fordelt Halvdelen af Kortene. Nu var det Lørdag, og han manglede at faa uddelt den sidste Halvdel, men det kunde han ogsaa nok naa, for denne Lørdag fik han allerede fri fra Skole Kl. 12.

Bedst som han nu pilede rundt med de sidste Kort, kom han til at tænke paa, at han om Mandagen paa Skolen skulde aflevere baade Genfortælling og Regneopgaver, men han skulde ogsaa med Ulveflokkens paa Week-end Udflugt til en dejlig Hytte. Han var klar over, at Søndag Aften vilde han være for træt til at arbejde med Skolesager, altsaa maatte Skolearbejdet ordnes i Dag, men hvordan saa naa at dele alle Reklamekortene ud. Det Spørgsmaal skulde ogsaa klares.

Da fik han pludselig en af den Slags Ideer,

som man bør skyde fra sig med det samme. Han kunde jo bare lade de sidste 200 Reklamekort forsvinde lige saa stille. Det vilde sikkert aldrig blive opdaget. Desværre var Nalle ikke langt fra Tanke til Handling. Han gik ind i en Gaard og

lod samtlige Kort glide ned bag ved en Skraldespand. Herved gjorde han sig skyldig i, at 200 Husstande aldrig fik at vide, hvor »Verdens bedste Tøjrenseri« laa.

Efter dette gik Nalle hen til Renseriet og begik den næste slette Handling. Han fortalte, at nu havde han uddelt Kortene, hvorpaa han fik sin Betaling, ialt 20 Kroner. Saa gik han hjem og udførte sit Skolearbejde, og samme Aften var han med Flokken paa Week-end Udflugt.

Sent om Aftenen sluttede Flokken af med et hyggeligt »Lejrbaak« omkring Hyttens Pejs. Efter megen munter Underholdning var man kommet til den alvorlige Del af »Lejrbaalet«. Flokforen kaldet »Pansers«, fortalte Drengene en alvorlig Historie om, hvad Vilje og Energi kan føre til her i Livet. Han omtalte et Ægtepar, der af en eller anden Grund var slaaet helt ud; dette Ægtepar havde nu startet et Tøjrenseri, og »Pansers« vidste, at Ægteparret havde brugt deres aller sidste Penge til at reklamere for Forretningen. Forretningens Fremtid ahang nu kun af, om der allerede den følgende Mandag vilde komme Kunder til dem.

Nalle lyttede med stor Interesse til Pansers

Fortælling, der blev fortalt som et Æventyr, men Nalle var dog ikke dummere, end at han var klar over, at dette Æventyr var taget lige ud af Virkeligheden.

Med eet stød det klart for ham, at det var jo akkurat den Forretning, han havde delt Reklamekort ud for, eller rettere undladt at gøre det. Han blev blussende rød i Hovedet og dukkede ned i Mørket bag de andre Ulveunger. Ved »Pansers« Fortælling vaagnede hans Samvittighed. Det var forfærdeligt, det han havde gjort. Han havde faaet Betaling for et Stykke Arbejde, han kun delvis havde udført. Han var Skyld

i, hvis »Verdens bedste

Tøjrenseri«

ikke fik Held i Starten, og

Indehaverne af Renseriet

stolede fuldt og fast paa,

at Nalle havde gjort sin Pligt. Denne

Sag maatte for en hver

Pris bringes i Orden. Da

hans Kammerater var kommet til

Ro i Køjerne, listede han

hen til Førerværelset og fik en Samtale med »Panser«.

Nalle skyndte sig hen til det lille Trykkeri og kimeede længe og vedvarende paa Døren, indtil omsider Bogtrykkeren lukkede op. Han var iført Natskjorte med røde Kanter, Tøfler og lang Pibe og saa meget gnaven ud. Nalle spurgte forsigtigt den gnavne Trykker, om han havde flere Reklamekort liggende som den Prove, Nalle havde med. Det havde Bogtrykkeren ikke, men han kunde meget hurtigt fremstille nogle flere, da han ikke havde ødelagt Satsen til Kortene. Efter denne Oplysning spurgte Nalle ham, om han lige med det samme kunde trykke et Par Hundrede Kort til. Det havde Trykkeren ikke

meget Lyst

til paa en

Søndag og

saa paa den

Tid af Mor-

genen, under

20 Kroner vil-

de han ikke

gøre det. Det

var Nalle saa

nødt til at gi-

ve for Arbej-

det, og efter

at have ven-

tenet en Times-

tid, fik han

udleveret de

nytrykte

Kort. Det var

med blandede

Følelser, at

Nalle gav

Bogtrykkeren de for Nalle saa mange Penge.

Saa begyndte han at pile op og ned ad Gader og Stræder og navnlig op og ned ad lange Trapper, og i Løbet af Søndag Formiddag fik han delt alle Kortene ud.

Da Arbejdet var overstaet, følte Nalle sig uendelig glad og fri . . . Da han sidste Aften takket være »Pansers« Baalfortælling pludselig havde faaet sin Samvittighed vækket, havde han befundet sig rigtig daarligt, men nu kunde han være helt sig selv igen.

Klokken 16 kom Flokken hjem fra Week-end Udflugten. Alle var glade og trætte oven paa den dejlige Tur. Nalle, der jo ikke havde været med, var ogsaa glad. Han opsogte »Panser« og fortalte ham, at alt var i Orden. »Panser« klappe ham paa Skulderen og sagde til ham:

»En Ulveunge maa aldrig give tabt. Har han endelig gjort noget galt og erkendt det, skal han altid søge at gøre det godt igen, hvis der blot er den mindste Mulighed.

Peter Tini.

Fra

UNGARN

Tegningen er fra den store Jamboree i 1938 ved Gödöllő i Ungarn.

Det er jo ikke store Ting, vi de sidste 4 Aar har hørt til vore Spejderbrødre rundt om i Verden, men at de er der, og at de arbejder lige saa ihærdigt som vi herhjemme, kan vi være sikker paa. Jeg har netop hørt om, at de ungarske Spejdere har haft en meget interessant Konkurrence. Det skønne Ungarn er jo et vidtstrakt Rige, og Kendskabet til dets mange smaa Landsbyer og Bygders Historie er ikke overvældende stort.

Det er disse Steders Historie, Spejderne nu optegner til Minde om deres afdøde Spejderchef, Poul Greve Teleki. I April Maaned har en Patulje fra hver eneste ungarsk Spejdertrop opsogt saadan en Landsby og opholdt sig dér i halvanden Dag for at samle de Erindringer sammen, som Byens Ældste har om Landsbyens Historie. Alle disse Oplysninger skal siden bearbejdes i det statsvidenskabelige Institut, hvor der findes en særlig Afdeling »Grev Telekis Land-

skabs- og Folkeforskningsafdeling». Konkurrencen tjener ogsaa det Formaal, at nærme Landets og Byernes Ungdom til hinanden. Tusind Patuljer er sat ind og tusind Bygder blev besøgt. Den vindende Patulje faar en Vandrepris, en Statue af den store Høvding Örkény.

Det er ikke første Gang, de ungarske Spejdere giver sig af med en saadan Landforskning. For nogle Aar siden iværksatte de en Planteindsamling, som resulterede i Opdagelsen af 30 hidtil ukendte Planter.

Kay L.

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
Kontorartikler — Protokoller
Nybrogade 26. København K.
Tlf. Palæ 4058

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44
København K.
Telf. Palæ 1047 Grundlagt 1796

*Spejdersignalthorn
Spejdertrommer
Landsknægttrommer
Alt Tilbehør*

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

Kjøbenhavnske

Bagermestres

Nye Rugbrødsfabrik Akts.

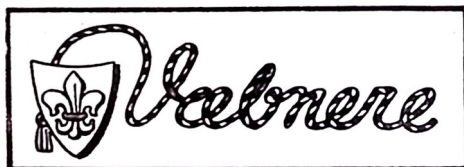
Heimdalsgade 29-31
Central 15.321

Allerbedst
TOM's

Karameller
Drops
Dragés og
Chokolade

1'KLASSES SPEJLERE

Helge Larsen, PF,	Nr. Alslev Trop.
Joh. Hjulmann, PF,	» » »
Hans J. Petersen, PF,	4. Aarhus Trop.
Walter Jacobsen, PA,	4. » »
Jørgen Buhl, PF,	4. » »
Willie Junge, PF,	4. » »
Per Egestad, PA,	1. Stege Trop.
Mogens Petersen,	1. » »
Bent Hansen, PA,	1. » »
Kurt Kamp,	1. » »
Ole Roslyng, PF,	1. » »
Carsten Linde, PF,	1. Charlottenlund Trop.
Jørgen Christensen, PA,	1. » »
Ib Jakobsen, PF,	1. » »
Niels Nielsen, PF,	1. Faxe Trop.
Sv. Ib Christiansen, PF,	1. » »
Hans Corfitsen, PF,	1. » »
Erik Christiansen,	1. » »
Reinhardt Stoltze, PA,	1. » »
Huge Kvejborg, PA,	1. » »
Mogens Lauritsen,	1. » »
Erik Søe Olsen,	1. » »
Knud Nielsen,	1. » »
Poul W. Larsen,	1. » »

Ib Olsen, PF,	1. Charlottenlund Trop.
Carsten Linde, PF,	1. » »
Jørgen Christensen, PA,	1. » »
Bent Hansen, PA,	1. Stege Trop.
Per Egestad, PA,	1. » »
Kurt Kamp,	1. » »
Preben Jensen, PF,	1. » »
Erik Christiansen, PF,	1. » »
Knud Riis,	9. Aarhus Trop.
Hans J. Petersen, PF,	4. » »
Walther Jacobsen, PA,	4. » »
Poul B. Dahl, PF,	4. » »
Wilhelm Dahl, PF,	4. » »
Jørgen Buhl, PF,	4. » »
Willie Junge, PF,	4. » »

Hans Danielsen, PA,	4. » »
Poul Kjeldsen,	4. » »
Knud Viggo Leth,	4. » »
Knud Vald. Nielsen, PA, Nr. Alslev Trop.	
Erling Andersen,	» » »

Gunnar Tulstrup, TA,	9. Aarhus Trop.
Helge Larsen, PF,	Nr. Alslev Trop.
Joh. Hjulmann, PF,	» » »
Eiler Fossaberg, PF,	» » »

ILDBOR

Erik Rasmussen, TA,	9. Aarhus Trop.
---------------------	-----------------

Vandringer

60 km.

Bent Hansen, PA,	1. Stege Trop.
Kurt Pedersen,	2. Hellig Anders Trop.
Helge Pedersen,	2. » » »
Poul Pedersen,	2. » » »
Richard Sørensen,	2. » » »
Jørgen Lundberg,	2. » » »

GUNNAR THOMASSEN

SCT. HANS TORV 3, MEZZ.
KØBENHAVN N. TLF. NORA 1308

Fanehylstre

af svært sort Kunstlæder
er atter paa Lager.

Flagfabrikken, E Dahl
Nørrevold 96, København K.

KORPSET RUNDT!

Hver Sommer holdes paa Korpsets Førertræningsgrund »Storedam« et Kursus for Spejderførere. Naar Kursuset er bestaaet, bliver Førerne udnævnt til »Gilwell-Spejdere« og faar Ret til at bære et særligt Tørklæde. I har sikkert ofte set det; det er graat og har et skotskternet Mærke paa Snippen. Desuden bærer Gilwell-Spejderne en Lædersnøre med to Træperler om Halsen. Disse Perler har en særlig Historie, som kun er kendt af Gilwell-Spejdere.

Huset, I ser paa Billedet, er »Gilwell-Hyttens«, som er bygget af Førerne selv. Hytten bruges til Kursus, men Førerne ligger i Lejr. Læg

Mærke til de solide og gode Lejrarbejder. Den Fører, der staar med Gryden, er *Vilhelm Andersen*, Tropsfører for 1. Klampenborg Tropa; han har Opsyn med Hytten og med alt Korpsets Lejrmateriel.

Paa hvert Kursus er Førerne ude en Week-end paa »Hike«; undervejs bygger de Bro og sent paa Aftenen bygger hver Patrulje en Hytte, hvori de overnatter. I Aar var det en streng Tur, for det øsede ned hele Natten, saa der har jo nok været en Del af Førerne, der har kunnet gøre Erfaringer om, hvordan en Hytte bedst tækkes for at være regntæt.

Fra Gilwell-Lejrpladsen.

1. Charlottenlund Trop.

En herlig Sommerlejr gennem Sydsjælland, Nordfalster og paa Moen havde 1. Charlottenlund Trop. Vort faste Punkt i Tilværelsen var vores nu 30 Aar gamle Tropskærre, som vi vandt i den første Korpslejr i Kalø 1913, hvortil den medbragtes af de engelske Spejdere som Præmie i Lejrspørg; er det mon ikke Danmarks ældste Spejderkærre?

Ved Ankomsten til Møens Klint efter Vandreljren fik vi en slem Forskrækkelse, idet den Standlejr, der var os lovet, var »belagt« med 2 grønne Tropper. Vor Tropsfører brugte saa over 5 Timer til at finde en anden, der viste sig at være endnu bedre end den første — den var faktisk helt rigtig! Teltene laa oppe i Læ af Skovkanten, og paa Afsatser rundt omkring paa den 50 m høje delvis træbevoksede Skrænt ned mod Havet fik Patruljerne anvist deres Kogepladser. Vi byggede saa en flot Serpentinevej oppe fra og ned til Kogesteder og Lejrbaalspladsen.

Den 30 Aar gamle Tropskærre. Læk Mærke til Spejdere ovenpaa Kørreren. Her minder om Sagen: „Tykke-Per Ovenpaa en Kørrer sidder en Spejder tyk og fed.“

Falkene, Nørre Alslev.

Sommerlejren formede sig i Aar som Vandreljren i det smukke Nordsjælland.

I otte pragtfulde Dage vandrede vi omkring fra den ene herlige Lejrplads til den anden.

Ved »Storedam« hilste vi paa Rektor Hartvig Møller og saa samtidigt Gilwellhytten.

Frederiksborg, Fredensborg, Gurre Slotsruin blev set undervejs. Paa Tilbageturen opholdt Troppen sig et Par Timer i København og var bl. a. i Zoologisk Have og »Palladium«.

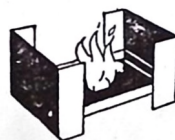
Da vi trætte, men fulde af gode Oplevelser og Indtryk sent om Aftenen naaede hjem, var vi vist alle enige om, at en saadan Vandreljren maa vi lave til næste Aar igen.

Naar der skal koges Vand til The, og naar der skal spejles

et Par Æg, er TERMA-Flammen det renligste, hurtigste

og nemmeste — og derfor det, alle Spejdere maa have med paa Turen. TERMA-Kogestativet er sammenklappeligt og umaadelig praktisk. Et Stativ + 1 Æske TERMA-Tabletter koster Kr. 2.00 medens 20 TERMA-Tabletter koster Kr. 1.25.

Faas hos Schou og Tatol
samt hos Købmænd

Fabriken ILKA A/S, København

»Falkene« ved Gilwell-Hydden. Til venstre staar Rektor Hartvig-Møller.

Ulvflokkene ligger i stot Fremgang, hvad Resultatet af Foraarsturneringen tydeligt viste: Den blev Nr. 1.

Nu efter Sommerlejren forebereder vi os paa den kommende Tropsfest, der ogsaa er fem Aars Jubilæum.

Efterlysning.

Fra Baron Erik Rosenkrantz har vi modtaget en Dyrehvirvel, som er blevet fundet paa Lejrpladsen ved Liselund, Møen, hvor mange Spejdetroppe har ligget i Lejr i Aar. Baron Rosenkrantz beder os efterlyse Ejermændene. Den bærer paa Sølvpladen Det Danske Spejderkorps' Emblem med Inskriptionen 1. Pr. Patr. Konkurrencen 1942. Dyrehvirvlen ligger til Udlevering paa Korpskontoret.

Tal ikke ondt om nogen, naar de ikke selv hører paa det!

Det lyder maaske mærkeligt for dig; men naar du tænker rigtigt over det, vil du se, at der er noget ganske fornuftigt i det.

Det er lettest at forstaa, hvis du forestiller dig, at du staar og diskuterer med nogle af dine Kammerater om en anden af din Omgangskreds. Du skulde lige til at sige noget om ham — det behøver slet ikke at være noget særligt slemt, eller sagt i nogen ond Mening, bare noget, som ikke betyder noget særligt for dig, men som maaske kan komme til at skade ham; eller du uden rigtigt at tænke over det, kan sige det saadan, at man opfatter det værre, end du egentlig mener det — saa er det, at du skal standse dig selv og sige: Vilde jeg nu ogsaa sige saadan, hvis han selv hørte paa det?

Er dit Svar da Nej, saa ti stille med det.

Det er saa let at tale mindre pænt om andre Mennesker, naar de ikke selv hører paa det, men det, man siger, naar de selv er til Stede, det maa man ogsaa selv staa til Regnskab for. Naar man værner sig til kun at sige det, man ogsaa kan sige, naar vedkommende selv hører paa det, vil man snart opdage, at man paa den Maade vinder mange flere Venner og faar færre Fjender.

—as.

Skovmænd

Husk at

Skovmandsbogen

ikke kan undværes
naar I træner til
Prøven

Pris Kr. 1.50

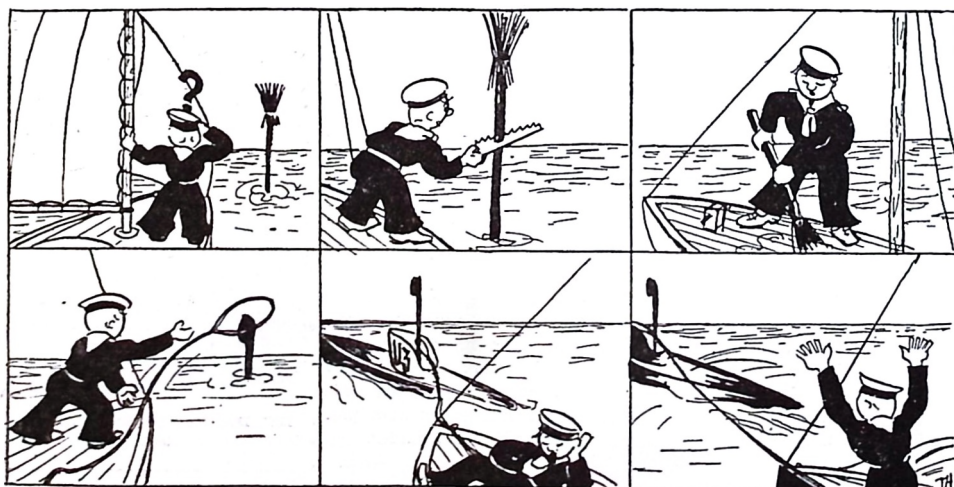
DET DANSKE SPEJDERKORPS
1942

SØSPEJDERNE

Resultaterne fra Landsstævnet i Sommer

Trop	Patrolje	Spring	Wood-craft	Kort- tegning	Oriente- ringsløb	Sejls	Kast m. Rehneb	Roning	Swimming	Signa- tering	Turn-out	Teltorden	Gym astik	Ialt Points	Placering
Aarhus	Albatrosser	3	6	3	7,8	12	4,6	4	14	4	5	7,7	7	78,1	
"	Delfiner	5	5	6	7,8	10	3,4	8	12	5	5	7,7	6	80,9	
"	Havørne	7	4	5	8,9	10	5,4	10	16	8	7	7,1	6	94,4	
"	Hajer	7	5	5	5,5	12	3,7	12	14	10	8	6,6	6	94,8	
"	Nordstjernen	8	8	4	9,6	20	3,6	20	6	4	3	8,3	10	104,5	2
2. København ..	Søløver	8	6	4	6,8	14	2,5	14	16	2	5	8,7	7	94	
" ..	Delfiner	10	5	2	9,2	8	2,5	16	14	1	6	8,1	6	87,8	
" ..	Havørne	7	6	5	5	14	1,3	6	16	5	4	8,6	6	83,9	
Aalborg	Havørne	7	6	7	6,4	12	0,8	4	12	8	5	7,3	6	81,5	
"	Stormfugle	7,5	9	8	8,9	14	3,3	8	14	8	5	8,6	5	99,3	
"	Albatrosser	6	4	6	6,4	16	2,1	4	2	5	4	6,7	5	67,2	
Rømø	Hvalrosser	2,5	5	7	5,7	16	4,0	6	0	0	9	7,3	2	64,5	
Skovshoved ...	Hajer	8	6	7	0	14	2,9	18	14	3	8	7,4	7	95,3	
" ..	Delfiner	10	5	5	8,5	14	6,7	14	20	7	6	6,6	7	109,8	1
Næstved	Maager	8	6	9	0	0	3,6	0	0	4	6	8,4	3	48	
Aalsgaarde ...	Søløver	7	5	10	8,5	12	3,5	14	10	10	8	8,1	5	101,1	4
" ..	Isbjørne	3,5	7	9	9,2	12	2,8	16	12	8	6	5,7	7	98,2	
Helsingør	Havmaager	7,5	6	6	9,6	14	5,4	6	12	5	8	7,9	6	93,4	
" ..	Søbjørne	7	5	4	9,8	16	3,0	12	8	8	5	8,1	6	91,9	
Holbæk	Vikinger	7	5	0	10	14	4,7	16	14	9	7	7,0	8	101,7	3
" ..	Hajer	10	5	0	9,4	16	5,1	18	4	7	5	7,3	8	94,8	
" ..	Isbjørne	4	4	0	8,9	12	4,4	16	12	7	7	6,8	9	91,1	
Roskilde	Rollo	5,5	6	1	5,5	14	3,0	6	12	3	3	7,9	7	73,9	
" ..	Isbjørne	5	5	4	7,5	0	7,7	4	16	4	8	6,7	5	72,9	

Ole Søspejders Bedrifter

Hvad enhver Spejder bør være dygtig til !

Patruljen trænes.

Tusindvis af Børn og unge og voksne uddanner sig hvert Aar i disse Tider til Samaritergerning, for ingen ved, om ikke Forholdene pludseligt kan medføre, at der bliver alvorligt Brug for denne Viden.

Ogsaa paa dette Omraade maa Spejderne kunne hævde sig, og der er nu i Efteraaret Lejlighed for jer alle til at melde jeg til et af *Røde Kors* Samariterkursus for Unge. Meld jeg til og træn til Nødhjælpermærket. Træn ogsaa paa Patruljemoderne, saa at alle sikkert kan lægge de Forbindinger, der hyppigst kræves. Tørklædeforbindinger maa I ogsaa være dygtige til; det er en udmærket Nødhjælp, naar de lægges rigtig.

Enhver Spejder bør være en uddannet Samariter.

Et Jubilæums-Ønske

Ti Aar er ikke noget stort Jubilæum. Alligevel kan Depotet med Tilfredshed se tilbage paa de svundne Aar, der siden Forretningens Start den 7. Oktober 1933 har bragt os i Kontakt med alle Landets Spejderafdelinger — og Grunden kan, tror vi, søges i vort gode Kvalitetsudvalg af Spejderudstyr af enhver Art.

Det kniber undertiden med Udvalget i disse vanskelige Aar, men I ved, at naar Tiden kommer, skal vi være de første til at efterkomme ethvert af Jeres Ønsker. —

Vort Jubilæums-Ønske er at den Tid ikke maa være fjern.

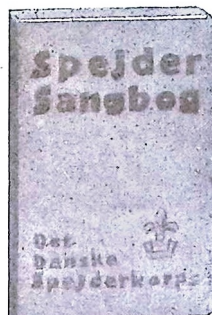
Det Danske Spejderkorps Depot

FRILUFTS-MAGASINET

Skindergade 27 — Tlf. Central 10.909 - 11203

Skaf Afveksling til Efteraarets Ture.
Terraenlege er udvidet med 5 nye Øvelser. Pris Kr. 1.25.

Pris Kr. 1.25.

En af de bedste Spejderbøger der findes.
Ønsk den og giv den som Gave.
Indb. Kr. 1,50, heft. Kr. 0.85.

Gode Ideer
faar du bedst gennem de nye Bøger.
Køb dem, og læs dem.
Patruljearbejde koster Kr. 0.85.

BØGERNE KØBES I
DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT
SKINDERGADE 27 — KØBENHAVN K.

Provinsordre ekspederes ved Medsendelse af Porto